

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

## Online 1

### Dech, pohyb, světlo. V Ostravě začaly Dny nové opery

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 24.06.2026 16:59, Datum importu: 24.06.2026 20:35, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Noemi Savková, Rubrika: Aya Masui, Dny nové opery, Jiří Nekvasil, Kristýna Švihálková, Mikuláš Mrva, Ostravské centrum nové hudby, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,11, OTS: 10 000, Měsíční návštěvnost: 9 628, RU/den: 10 000

Festival Dny nové opery, který v Ostravě začal v úterý 23. června a potrvá až do soboty 27. června, je v Česku jedinečným počinem v mnoha ohledech. Během letošního ročníku bude uvedeno šest světových premiér a jedna evropská premiéra autorů českých i zahraničních. Zahájení v **divadle Antonína Dvořáka** patřilo Company, hudebnímu divadlu Kristýny Švihálkové. Autorka připravila hudbu, libreto, videa i scénické choreografie, zároveň se však pohybovala na jevišti jako jedna ze dvou performerek. Tou druhou byla Aya Masui. Obě byly jak herečkami, tak vokalistkami a hráčkami na perkuse. Umělecký tým tvořili i Mikuláš Mrva, který stál za elektronikou, a Jiří Nekvasil spolupracující na režii.

„Jejich dech byl propojen, zjevně velmi pečlivě načasován.“

„Nutkáni ohlédnout se bylo silné.“

„Vrcholem díla bych označila scénu, ve které performerky přešly k melodickým bicím nástrojům, za nimiž se na projekci objevily čtyři pohybující se ruce.“

Festival Dny nové opery, který v Ostravě začal v úterý 23. června a potrvá až do soboty 27. června, je v Česku jedinečným počinem v mnoha ohledech. Během letošního ročníku bude uvedeno šest světových premiér a jedna evropská premiéra autorů českých i zahraničních. Zahájení v **divadle Antonína Dvořáka** patřilo Company, hudebnímu divadlu Kristýny Švihálkové. Autorka připravila hudbu, libreto, videa i scénické choreografie, zároveň se však pohybovala na jevišti jako jedna ze dvou performerek. Tou druhou byla Aya Masui. Obě byly jak herečkami, tak vokalistkami a hráčkami na perkuse. Umělecký tým tvořili i Mikuláš Mrva, který stál za elektronikou, a Jiří Nekvasil spolupracující na režii.

Kristýna Švihálková je mladá bubenice, performerka, improvizátorka a skladatelka. Jejím dlouhodobým zájmem, který se promítal i do Company, je instrumentální divadlo. Protože však festival v názvu uvádí, že prezentuje opery dneška, nabízela by se otázka, zda je instrumentálně-divadelní dílo nebo také hudební divadlo o sedmi scénách, jak bylo Company v programu nazváno, vůbec operou. Na tuto otázku však neexistuje (alespoň z mého pohledu) jednoduchá odpověď. A je vůbec důležité ji znát? Každopádně je pozoruhodné, že zrovna tímto dílem festival započal. Dalo by se to číst jako jasná deklarace toho, že Dny nové opery jsou nespoutané a že na ně patří i hudební divadlo či jiná díla nenazývající se operou, která jsou ostatně na festivalu uváděna pravidelně. A díky za to.

Hned na začátku reflexe je potřeba otevřeně konstatovat, že milovník tradiční opery si v Company rozhodně na „své“ nepřišel. O navazování na tradici opery (ať už jakkoliv volně) zde totiž vůbec nešlo. Kdo s tímto očekáváním přišel a vytrval v něm, byl zklamán. Spojitost s klasickou operou byla opravdu jen v tom, že jsme se octli v honosném **Divadle Antonína Dvořáka**, na konci spadla opona a ozval se potlesk. Kdo však měl mysl otevřenou a uši i oči naladěné na překvapení, odešel obohacen.

Třicet pět minut dlouhé představení Company bylo inspirováno stejnojmennou knihou Samuela Becketta, z něhož byly použity jen útržky v angličtině. Spíše to byl duch díla vyznačující se postmodernismem, na co bylo v Company

Švihálkové navazováno. Celé dílo působilo uceleně a postmoderní přístup byl důsledně dotažený. Jako charakteristické rysy postmodernismu v oblasti hudebního divadla či opery, které se v Company objevovaly, může být uvedena mnohvrstevnatost díla a zároveň zrovnoprávnění jednotlivých vrstev, dále pak absence děje. Jako složky Company, které měly svůj význam a vstupovaly s dalšími složkami do vztahů, lze pojmenovat následující: hudba/zvuk, text, pohyb performerek, scéna, projekce a světlo. I přes tuto rovnoprávnost byla pozornost publika asi nejvíc směřována ke dvěma protagonistkám a ke vztahům, které mezi nimi a jejich okolím vznikaly.

Po usazení do hlediště se nám naskytl pohled na odkryté, potemnělé jeviště. Dominoval mu červeně svítící pruh, který odděloval dvě poloviny jeviště, jež vypadaly téměř identicky. Pod červeným pruhem bylo rádio, které bylo asi jednou z mála věcí, která nebyla na jevišti zdvojená. Postupně prozkoumávání prostoru jeviště odhalilo dva černé prosté podstavce velikosti menší postele. Na jednom z nich už ležela Aya Masui. Na druhý si ještě před závěrečným zvoněním přišla s kamenným výrazem v obličejí lehnout Kristýna Švihálková. Obraz je tak doplněn do téměř zrcadlové dvojice. Z popisu scény ještě zbývá zmínit, že z obou stran červeného pruhu byly bicí nástroje a vedle podstavců lampy. Vše tiše čekalo na svůj čas.

Kdy Company začalo, nelze přesně určit. Z vícekanálových reproduktorů rozestavených kolem hlediště se začal do rozhovorů diváků plíživě a občasné ozývat zvuk terénních nahrávek. Postupně tyto nahrávky upoutaly pozornost posluchačů natolik, že je utišily. Světlo v hledišti však dále svítilo. Zvuk z reproduktorů nás zaplavoval z různých stran, přibýly i nahrávky bicích nástrojů. Nakonec se přece jen v hledišti setmělo, zato jeviště se rozsvítilo modře. Celkově byla práce se světlem v Company minimalistická, decentní, zároveň budící významy a funkční.

Po této – dalo by se říci – předešlé ožily ležící postavy na jevišti. Postupně se začala rozvíjet hudební struktura složená z nazvučeného dechu obou protagonistek. Jejich dech byl propojen, zjevně velmi pečlivě načasován, ale zároveň nebyl vztah mezi nimi snadno přesně dešifrovatelný posluchači. Toto místo bylo velmi dobře vystavěno. Pro mě to byl jeden z nejpůsobivějších okamžiků díla. Později rozšířil zvukovou i významovou paletu dech jdoucí z reproduktorů a následně se k dechu přimíchávaly i další zvuky. Posléze dech nahradilo jemné pískání.

Větší změna v rovině fyzického pohybu nastala, když se interpretky posadily a později i vstaly. V tomto místě se ozval také krátký útržek zpěvu. Následovala výrazná část, kdy performerky s jinak strnulým tělem a neutrálním obličejem tvarovaly přesné pohyby rukou. Jako by ovládaly zvuky připomínající Martenotovy vlny jdoucí z reproduktorů, nebo ony ovládaly je. Nejzajímavější pro mě bylo, když se akce performerek v čase odlišovaly pouze o malou chvíličku.

Novým prvkem bylo rozsvícení projekce na zadní stěně jeviště. Nejprve jsme viděli zrnění, později se objevily oči. Na pozadí zněl tiše metronom, který byl zřejmě vodítkem pro obě interpretky, které spolu neměly (zdálo se) jakýkoliv kontakt, který by jim umožnil souhru. Jejich výkony byly po celou dobu představení prováděny s maximální koncentrovaností, pečlivostí a bezchybností. Byly vskutku obdivuhodné. Ruce performerek tvarovaly precizně nacvičené pohyby, přičemž vznikaly vztahy mezi akcemi jejich rukou navzájem a projekcí. Na plátně se oči otevíraly a zavíraly či kroutily. Ovládaly ony oči, nebo oči je? Tuto scénu ukončilo další zrnění obrazovky.

„Yes, I remember,“ ozvalo se. Zvuky terénních nahrávek a nahrávek bicích nástrojů se vrátily, byl to jeden z prostředků, který dílo držel kompaktní. Novým překvapením bylo, že se občas něco ozvalo přímo za našimi zády, jako by tam byl ještě někdo, kdo v celém díle působil. Nutkání ohlédnout se bylo silné.

Přechody všech scén proběhly hladce bez výrazného zastavení. Někde byly pozvolnější, jinde razantnější. Přestože se jedná o postmoderní dílo a o příběhovém ději v jeho tradiční podobě nemůže být řeč, rozpoznala jsem v Company patrný dramaturgický oblouk navázaný na hudební složku a intenzitu vjemů. Dílo bylo v tomto ohledu řemeslně kvalitně propracováno, bez nejistoty či slabých míst.

Vrcholem díla bych označila scénu, ve které performerky přešly k melodickým bicím nástrojům, za nimiž se na projekci objevily čtyři pohybující se ruce. Pasáž, která následovala, mi hudebně připomínala Reichův minimalismus z jeho kompozic využívající fázové posuny. Něco obdobného se dělo zde. A bylo to fascinující, intenzivní a pohlcující. Gradaci podpořil pulzující zvuk z reproduktorů, celkové zrychlování do šíleného tempa a údery nejen do vibrafonů, ale i na hrnce. Ke gradaci hudební patřila neodmyslitelně i gradace pohybová. Tu podpořila i projekce, která vystupňovala výjevem, ve kterém se v rukách objevily oči.

Po něčem, co by se mohlo označit jako zlatý střed díla, došlo k uklidnění. Zároveň nastal jeden z výjimečných momentů, kdy byly hračky od sebe odděleny. Masui pokračovala ve hře, zatímco Švihálková pomalu odložila paličky a stoupla si před reproduktor, který byl rozdělený červenou čarou. Zapnula rádio, což spustilo kaskádu hlasů.

Následovala scéna, ve které dominovaly baterky a zvuk (opět ve spojitosti s pohybem) připomínající dětské hračky.

Ještě přibýlo brumendo. Performerky svými baterkami v jednu chvíli kreslily obrazce do očí publika. Do akce se dostaly ke konci představení i lampy.

V závěrečné scéně se objevily v rukou performerek nasvícené lampiony vypadající jako oční bulvy. Hlasy se ozývaly z pódia i reproduktorů. Oči se spolu s interpretkami pohybovaly po jevišti, až se jedno oko podívalo do druhého, ruce performerek zůstaly natažené k sobě. Dojemný výjev ukončilo slovo „alone“. Oči zhasly, opona sjela.

Jako by však dílo pokračovalo i po svém skončení. Když Švihálková obdržela dvě kytice a Masui žádnou, po chvíli jí jednu věnovala. A tak byla zrcadlovost opět v pořádku. Soudě podle jednoho nepřeslechnutelného hlasu z publika, dostala Masui od Švihálkové tu hezčí kytici...

foto: **Ostravské centrum nové hudby** -

Facebook X E-mail WhatsApp

KlasikaPlus.cz® – portál o klasické hudbě O nás / Logo / Ceník a spolupráce / Newsletter / Lidé / Partneři / Kontakt

# Klasika Plus.cz PORTÁL O KLASICKÉ HUDBĚ

...váš vyladěný partner


Aktuálně | Reflexe | Rozhovor | Souvislost | Serió | Audio | Video | Mlad | Reportáž | Zaznělo | Novinka | Nahrávka | Váhled | Osobnost | Neděle | Soutěž | Čtenář |

Česká filharmonie 130. sezona Open Air koncert 24. 6. 2026 Hradčanské náměstí | Praha Vstup zdarma

## Dech, pohyb, světlo. V Ostravě začaly Dny nové opery

24. červen 2026 16:59 ReflexePlus Noemi Savková

„Jejich dech byl propojen, zjevně velmi pečlivě načasován.“  
„Nutkáni ohlédnout se bylo silné.“  
„Vrcholem díla bych označila scénu, ve které performerky přešly k melodickým bicím nástrojům, za nimiž se na projekci objevily čtyři pohyblivé se ruce.“



Festival Dny nové opery, který v Ostravě začal v úterý 23. června a potrvá až do soboty 27. června, je v Česku jedinečným počinem v mnoha ohledech. Během letošního ročníku bude uvedeno šest světových premiér a jedna evropská premiéra autorů českých i zahraničních. Zahájení v divadle Antonína Dvořáka patřilo *Company*, hudebnímu divadlu Kristýny Švihálkové. Autorka připravila hudbu, libreto, videa i scénické choreografie, zároveň se však pohybovala na jevišti jako jedna ze dvou performerek. Tou druhou byla Aya Masui. Obě byly jak herečkami, tak vokalistkami a hráčkami na perkuse. Umělecký tým tvořili i Mikuláš Mrva, který stál za elektronikou, a Jiří Nekvasil spolupracující na režii.

Kristýna Švihálková je mladá bubnice, performerka, improvizátorka a skladatelka. Jejím dlouhodobým zájmem, který se promítal i do *Company*, je instrumentální divadlo. Protože však festival v názvu uvádí, že prezentuje opery dneška, nabízel by se otázka, zda je instrumentálně-divadelní dílo nebo také hudební divadlo o sedmi scénách, jak bylo *Company* v programu nazváno, vůbec operou. Na tuto otázku však neexistuje (alespoň z mého pohledu) jednoduchá odpověď. A je vůbec důležité ji znát? Každopádně je pozoruhodné, že zrovna tímto dílem festival započal. Dalo by se to číst jako jasná deklarace toho, že *Dny nové opery* jsou nespoutané a že na ně patří i hudební divadlo či jiná díla nenazývajících se operou, která jsou ostatně na festivalu uváděna pravidelně. A díky za to.

### 24. červen

Svátek má Jan. 2025 – zemřel John Conklin, americký dramaturg a scenograf (narodil se 22. června 1937). Navrhl dva...

### Newsletter

Přihlaste se k odběru newsletteru.

### AktuálněPlus

HAMU otevřela nové zvukové studio. Nabídne práci s prostorovým zvukem i zázemí pro umělecký výzkum  
24. červen 2026 15:46  
Hudební a taneční fakulta pražské AMU dokončila rozsáhlou...

Číst dál...

### Vánoční fanfary předmětem kompoziční soutěže v Brně

24. červen 2026 13:19  
Městská část Brno-sřed přichází s netradiční výzvou pro...

Číst dál...

### O post rektora JAMU se ucházejí dva kandidáti

23. červen 2026 09:37

elektronikou, a Jiří Nekvasil spolupracující na režii.

**Kristýna Švihálková** je mladá bubenice, performerka, improvizátorka a skladatelka. Jejím dlouhodobým zájmem, který se promítal i do *Company*, je instrumentální divadlo. Protože však festival v názvu uvádí, že prezentuje opery dneška, nabízel by se otázka, zda je instrumentálně-divadelní dílo nebo také hudební divadlo o sedmi scénách, jak bylo *Company* v programu nazváno, vůbec operou. Na tuto otázku však neexistuje (alespoň z mého pohledu) jednoduchá odpověď. A je vůbec důležité ji znát? Každopádně je pozoruhodné, že zrovna tímto dílem festival započal. Dalo by se to číst jako jasná deklarace toho, že **Dny nové opery** jsou nespoutané a že na ně patří i hudební divadlo či jiná díla nenazývajcí se operou, která jsou ostatně na festivalu uváděna pravidelně. A díky za to.

Hned na začátku reflexe je potřeba otevřeně konstatovat, že milovník tradiční opery si v *Company* rozhodně na „své“ nepřišel. O navazování na tradici opery (ať už jakkoliv volně) zde totiž vůbec nešlo. Kdo s tímto očekáváním přišel a vytrval v něm, byl zklamán. Spojitost s klasickou operou byla opravdu jen v tom, že jsme se octli v honosném Divadle Antonína Dvořáka, na konci spadla opona a ozval se potlesk. Kdo však měl mysl otevřenou a uši i oči naladěné na překvapení, odešel obohacen.



Třicet pět minut dlouhé představení *Company* bylo inspirováno stejnojmennou knihou Samuela Becketta, z něhož byly použity jen útržky v angličtině. Spíše to byl duch díla vyznačující se postmodernismem, na co bylo v *Company* Švihálkové navazováno. Celé dílo působilo ucelené a postmoderní přístup byl důsledně dotažen. Jako charakteristické rysy postmodernismu v oblasti hudebního divadla či opery, které se v *Company* objevovaly, může být uvedena mnohvrstevnatost díla a zároveň zrovnoprávnění jednotlivých vrstev, dále pak absence děje. Jako složky *Company*, které měly svůj význam a vstupovaly s dalšími složkami do vztahů, lze pojmenovat následující: hudba/zvuk, text, pohyb performerek, scéna, projekce a světlo. I přes tuto rovnoprávnost byla pozornost publika asi nejvíc směřována ke dvěma protagonistkám a ke vztahům, které mezi nimi a jejich okolím vznikaly.

Po usazení do hlediště se nám naskytl pohled na odkryté, potemnělé jeviště. Dominoval mu červeně svítící pruh, který odděloval dvě poloviny jeviště, jež vypadaly téměř identicky. Pod červeným pruhem bylo rádio, které bylo asi jednou z mála věcí, která nebyla na jevišti zdvojená. Postupně prozkoumávání prostoru jeviště odhalilo dva černé prosté podstavce velikosti menší postele. Na jednom z nich už ležela **Aya Masui**. Na druhý si ještě před závěrečným zvoněním přišla s kamenným výrazem v obličeji lehnout Kristýna Švihálková. Obraz je tak doplněn do téměř zrcadlové dvojice. Z popisu scény ještě zbývá zmínit, že z obou stran červeného pruhu byly bicí nástroje a vedle podstavců lampy. Vše tiše čekalo na svůj čas.



## Premiérní kompozice II soutěže v Brně

24. červen 2026 13:19

Městská část Brno-střed přichází s netradiční výzvou pro...

[Číst dál...](#)

## O post rektora JAMU se ucházejí dva kandidáti

23. červen 2026 09:37

Janáčkova akademie múzických umění v Brně zná jména...

[Číst dál...](#)

## Doporučené

### Oratorium, nebo duchovní opera? Händelova Susanna triumfovala v Litomyšli

23. červen 2026 13:47

Smetanova Litomyšl také během druhého víkendu letošního ročníku...

[Číst dál...](#)

### Světový Britten a impozantní Mahler

20. červen 2026 15:13

V sezóně České filharmonie vystoupil Londýnský symfonický orchestr a...

[Číst dál...](#)

### Má vlast Matyášem Novákem znovuobjevená

19. červen 2026 18:55

Klaviérových úprav Smetanova díla existuje celá řada. V úterý...

[Číst dál...](#)

## Nejčtenější

### Inscenace zrcadlí to nejhorší v nás a životní výkon Kateřiny Kněžíkové

20. červen 2026 18:16

Opera Národního divadla zařadila na závěr aktuální sezóny...

[Číst dál...](#)

### Světový Britten a impozantní Mahler

20. červen 2026 15:13

V sezóně České filharmonie vystoupil Londýnský symfonický orchestr a...

[Číst dál...](#)

### Poněkud neuspokojivě setkání mistrů minulosti s těmi současnými

17. červen 2026 18:56

Závěrečný koncert sezóny Rozhlasových symfonií měl netypickou dramaturgii...

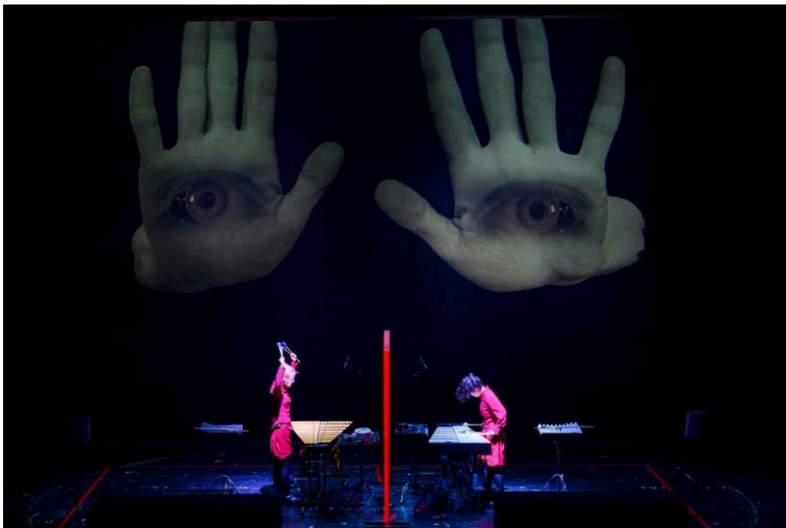
[Číst dál...](#)



Kdy *Company* začalo, nelze přesně určit. Z vícekanalových reproduktorů rozestavených kolem hlediště se začal do rozhovorů diváků plíživě a občasně ozývat zvuk terénních nahrávek. Postupně tyto nahrávky upoutaly pozornost posluchačů natolik, že je utišily. Světlo v hledišti však dále svítilo. Zvuk z reproduktorů nás zaplavoval z různých stran, přibývaly i nahrávky bicích nástrojů. Nakonec se přeče jen v hledišti setmělo, zato jeviště se rozsvítilo modře. Celkově byla práce se světlem v *Company* minimalistická, decentní, zároveň budící významy a funkční.

Po této – dalo by se říci – přehdeře ožily ležící postavy na jevišti. Postupně se začala rozvíjet hudební struktura složená z nazvučeného dechu obou protagonistek. Jejich dech byl propojen, zjevně velmi pečlivě načasován, ale zároveň nebyl vztah mezi nimi snadno přesně dešifrovatelný posluchači. Toto místo bylo velmi dobře vystavěno. Pro mě to byl jeden z nejpůsobivějších okamžiků díla. Později rozšířil zvukovou i významovou paletu dech jdoucí z reproduktorů a následně se k dechu přimíchávaly i další zvuky. Posléze dech nahradilo jemné pískání.

Větší změna v rovině fyzického pohybu nastala, když se interpretky posadily a později i vstaly. V tomto místě se ozval také krátký útržek zpěvu. Následovala výrazná část, kdy performerky s jinak strnulým tělem a neutrálním obličejem tvarovaly přesné pohyby rukou. Jako by ovládaly zvuky připomínající Martenotovy vlny jdoucí z reproduktorů, nebo ony ovládaly je. Nejzajímavější pro mě bylo, když se akce performerek v čase odlišovaly pouze o malou chvilku.



Novým prvkem bylo rozsvícení projekce na zadní stěně jeviště. Nejprve jsme viděli zrnění, později se objevily oči. Na pozadí zněl tiše metronom, který byl zřejmě vodítkem pro obě interpretky, které spolu neměly (zdálo se) jakýkoliv kontakt, který by jim umožnil souhru. Jejich výkony byly po celou dobu představení prováděny s maximální koncentrovaností, pečlivostí a bezchybností. Byly vskutku obdivuhodné. Ruce performerek tvarovaly precizně nacvičené pohyby, přičemž vznikaly vztahy mezi akcemi jejich rukou navzájem a projekcí. Na plátně se oči otevíraly a zavíraly či kroutily. Ovládaly ony oči, nebo oči je? Tuto scénu ukončilo další zrnění obrazovky.

„Yes, I remember,“ ozvalo se. Zvuky terénních nahrávek a nahrávek bicích nástrojů se vrátily, byl to jeden z prostředků, který dílo držel kompaktní. Novým překvapením bylo, že se občas něco ozvalo přímo za našimi zády, jako by tam byl ještě někdo, kdo v celém díle působil. Nutkání ohlédnout se bylo silné.

Přechody všech scén proběhly hladce bez výrazného zastavení. Někde byly pozvolnější, jinde razantnější. Přestože se jedná o postmoderní dílo a o příběhové ději v jeho tradiční podobě nemůže být řeč, rozpoznala jsem v *Company* patrný dramaturgický oblouk navázaný na hudební složku a intenzitu vjemů. Dílo bylo v tomto ohledu řemeslně kvalitně zpracováno, bez nejistoty či slabých míst.



## s těmi současnými

17. červen 2026 18:56

Závěrečný koncert sezóny  
Rozhlasových symfonií měl  
netypickou dramaturgii...

[Číst dál...](#)



## RozhovorPlus

**Ana Sokolovič: V centru  
mě tvorby stojí člověk**

24. červen 2026 10:42

S tvorbou Any Sokolovič, světově  
uznávané skladatelky srbského...

[Číst dál...](#)

**Viktor Stocker: Akordeon  
se obrovsky posunul.  
A stále má kam dál**

23. červen 2026 10:53

V sedmácti letech patří Viktor  
Stocker k nejvýraznějším...

[Číst dál...](#)

**Romain Leleu: Jako  
sólový trumpetista se  
nemůžu spoléhat jen na  
domácí kolbiště**

23. červen 2026 08:56

Každý rok se mezinárodní festival  
Hudba v zahradách...

[Číst dál...](#)

## VideoPlus

**VideoPlus | Jan Ryant  
Dřízal: Mozart je někdy  
avantgardnější než  
avantgarda**

22. červen 2026 16:05

V roce 2014 vyhrál Bělohávkovu  
kompoziční soutěž pro...

[Číst dál...](#)

**VideoPlus | Zdeněk  
Zahradník: Skládám, jak  
mi zobák ‚narost‘**

16. březen 2026 19:04

Zdeněk Zahradník, v červnu 2026  
glavní doprovodní is



Vrcholem díla bych označila scénu, ve které performerky přešly k melodickým bicím nástrojům, za nimiž se na projekci objevily čtyři pohybující se ruce. Pasáž, která následovala, mi hudebně připomínala Reichův minimalismus z jeho kompozic využívající fázové posuny. Něco obdobného se dělo zde. A bylo to fascinující, intenzivní a pohlcující. Gradaci podpořil pulzující zvuk z reproduktorů, celkové zrychlování do šíleného tempa a úderý nejen do vibrafonů, ale i na hrnce. Ke gradaci hudební patřila neodmyslitelně i gradace pohybová. Tu podpořila i projekce, která vystupňovala výjevem, ve kterém se v rukách objevily oči.

Po něčem, co by se mohlo označit jako zlatý střed díla, došlo k uklidnění. Zároveň nastal jeden z výjimečných momentů, kdy byly hráčky od sebe odděleny. Masui pokračovala ve hře, zatímco Švihálková pomalu odložila paličky a stoupla si před reproduktor, který byl rozdělený červenou čarou. Zapnula rádio, což spustilo kaskádu hlasů.

Následovala scéna, ve které dominovaly baterky a zvuk (opět ve spojitosti s pohybem) připomínající dětské hračky. Ještě přibýlo brumendo. Performerky svými baterkami v jednu chvíli kreslily obrazce do očí publika. Do akce se dostaly ke konci představení i lampy.

V závěrečné scéně se objevily v rukou performerek nasvícené lampiony vypadající jako oční bulvy. Hlasy se ozývaly z pódia i reproduktorů. Oči se spolu s interpretkami pohybovaly po jevišti, až se jedno oko podívalo do druhého, ruce performerek zůstaly natažené k sobě. Dojemný výjev ukončilo slovo „alone“. Oči zhasly, opona sjela.



Jako by však dílo pokračovalo i po svém skončení. Když Švihálková obdržela dvě kytice a Masui žádnou, po chvíli jí jednu věnovala. A tak byla zrcadlovost opět v pořádku. Soudě podle jednoho nepřeslechnutelného hlasu z publika, dostala Masui od Švihálkové tu hezčí kytici...

foto: Ostravské centrum nové hudby -



## Zahradník: Skládám, jak mi zobák „narost“

16. březen 2026 19:04

Zdeněk Zahradník, v červnu 2026 slavící devadesátiny, je...

[Číst dál...](#)

## VideoPlus | Jiří Chvála: Dvaadevadesát let ve dvou dílech

9. červenec 2025 10:01

Málokdo měl na české hudební prostředí tak pozitivní...

[Číst dál...](#)

## AudioPlus

### AudioPlus | Irena Pohl Houkalová: Podporu potřebují nejen žáci ZUŠ, ale i učitelé

1. červen 2026 16:29

Základní umělecké školy každoročně navštěvuje více než čtvrt...

[Číst dál...](#)

### AudioPlus | Magdalena Švecová: Zpěváci Operní lihně jsou dobří a kreativní

31. květen 2026 18:30

Na festivalu Smetanova Litomyšl se mezi 23. a...

[Číst dál...](#)

### AudioPlus | Ondřej Soukup: Velký festival – velká zodpovědnost

14. květen 2026 17:01

Copland, Barber, Ginastera a Dvořák, to jsou skladatelé...

[Číst dál...](#)

## SeriálPlus

### Pohledem Jiřího Vejvody (82)

Antonín Dvořák se vrátil do Kroměříže, 27. ročník festivalu ze zahrady a zámku zahájen

15. červen 2026 09:46

Krok za krokem, rok za rokem se zlepšuje...

[Číst dál...](#)

### Pohledem Petra Vebera (74)

Pražské jaro 2026. Zajímavé, stabilní a vyrovnané

10. červen 2026 08:28



Zveřejněno v: [ReflexePlus](#)

**Témata:** [Aya Masui](#) [Dny nové opery](#) [Jiří Nekvasil](#) [Kristýna Šviháková](#) [Mikuláš Mrva](#)  
[Ostravské centrum nové hudby](#)



## Noemi Savková

Skladatelka

Noemi Savková vyrostla v kopcích na Vsetíně. Po studiu na tamějším gymnáziu zamířila na Janáčkovu akademii, kde vystudovala kompozici pod vedením Ivo Medka. Aktuálně je na JAMU doktorandkou a ve své badatelské činnosti se zaměřuje na využití starých nástrojů v soudobé hudbě. Její okouzlení starými nástroji se promítá i do jejích kompozic. Kromě not k sobě ráda skládá také slova, hraje na klavír či zpívá, obdivuje přírodu, učí se vnímat krásu všedních dní a věnuje se práci s teenagery.

### Příspěvky od Noemi Savková

- [Ana Sokolović: V centru mé tvorby stojí člověk](#)
- [Tobiáš Horváth: Fascinuje mě šustění přerostlé podzimní trávy. Vizualně i zvukově](#)
- [Ian Mikyska: Svět nás rozptyluje. Umění může přivést k opravdovému soustředění](#)
- [Velikonoční festival v Brně vyústil ke světlu](#)
- [Ondřej Můčka: Kultura je nedílnou součástí lidského bytí](#)

### Více z této rubriky

- [Gejzíry radosti se sopránem Pavly Radostové](#)
- [Erbovní kompozice Svatovítské katedrály zazněla ve světové premiéře](#)
- [Z Los Angeles na skok do Milotic. Calidore String Quartet zapůsobil](#)
- [Oratorium, nebo duchovní opera? Händelova Susanna triumfovala v Litomyšli](#)
- [Není malých koncertů. Maayan Licht, Katta, Kněžčíková a Nejtek](#)
- [Nové varhany u Svatého Víta rozezněl laureát soutěže Pražského jara](#)
- [Londýn v Litomyšli](#)
- [Hudební léto Kuks zahájilo ve znamení zrcadlové symetrie se středem v Pärtovi](#)
- [Světový Britten a impozantní Mahler](#)
- [Od Pastorální k Mariken. Orchestr FOK v protikladech](#)

## Pražské jaro 2026. Zajímavé, stabilní a vyrovnané

10. červen 2026 08:28

Před osmdesáti lety, v květnu a červnu 1946, se...

[Číst dál...](#)

## Klasika v souvislostech (108)

### Carl Maria von Weber v Praze, Drážďanech a Londýně

5. červen 2026 10:15

Jeho současníky byli Beethoven, Schubert, Rossini, Meyerbeer a...

[Číst dál...](#)

## MladíPlus

### Pražský klavírní festival nadále vede David Kalhous

24. červen 2026 09:53

Akce Prague Piano Festival se letos uskuteční poděsáté,...

[Číst dál...](#)

### Zlínské Talentinum hledá nové talenty. Nabízí vystoupení s filharmonikou

23. červen 2026 15:51

Filharmonie Bohuslava Martinů otevřela přihlášky do devětatřicátého ročníku...

[Číst dál...](#)

### Prague Summer Nights přivítají mladé hudební talenty z celého světa

23. červen 2026 14:53

Do Prahy se po roce vrací mezinárodní vzdělávací...

[Číst dál...](#)

## NahrávkaPlus

### Když hvězdy popu zpívají klasiku, nemusí to být průšvih

2. květen 2026 11:07

Zpěváci popu a rocku příležitostně spojují síly s...

[Číst dál...](#)

### Křížáci k popukání. Když režisérské divadlo ještě bylo originální

1. únor 2026 14:13

Když jsem po roce 1990 vyrazila na Západ,...